

Maxime Kerstholt stopt ermee: 'Ik heb alles uit mijn carrière gehaald'

Terwijl de rest van haar teamgenoten het veld zaterdag na de wedstrijd tegen Kampong al lang verlaten hadden, stond Maxime Kerstholt (28) nog altijd binnen de lijnen. Ze had het druk, want bijna de hele zijlijn vol publiek was er speciaal voor haar. Ze knuffelde en kletste met iedereen. Met een lach en een traan genoot ze van haar laatste thuiswedstrijd.

Nog voordat er zaterdag nog maar een bal gerold had, was het al duidelijk dat er iets bijzonders ging gebeuren voor Maxime Kerstholt. Aan het balkon van het clubhuis van Pinoké verschenen namelijk twee levensgrote spandoeken. Speciaal voor haar. Eentje van haar club, waarop ze een 'Koning van het Bos' genoemd werd en een van haar vriendengroep. Met daarop een bijzondere tekst.

Ze moet lachen als we ernaar vragen. Terwijl ze nog een naar het balkon kijkt, begint ze haar verhaal. *'Op het spandoek staat Team Beetje Overdreven geschreven. Mijn vriendinnen van Laren – de oude garde – noemen zich zo. Dat is ontstaan toen ik mijn rentree in Oranje maakte in Nijmegen. Ze bleven toen maar schreeuwen die wedstrijd. Ik vond het prachtig, maar wel wat veel. Inderdaad, wat overdreven. Maar ik waardeer het enorm en vind het mooi. Ze hebben er een grote grap van gemaakt.'*

Rising Star met 'maar' elf interlands

De doelgerichte spits die je vooral kunt typeren met haar verwoestende forehand en haar bos bruine krullen begon haar hockeycarrière bij Zwolle. Maar al gauw sloot het talent aan bij Laren, waar ze voor het eerst uitkwam in de Hoofdklasse. Tot haar

ploeg afgleed en ze in de zomer van 2021 aansloot bij Pinoké, waar ze als Steekneus begon aan haar tweede hockeyleven. Twaalf jaar speelde ze op het allerhoogste niveau. Bovendien doorliep ze als talentvolle aanvaller de jeugdselecties en nam ze zelfs deel aan de Jeugd Olympische Spelen in China van 2014. Met onder meer Frédérique Matla, Marijn Veen en Pien Sanders was ze onderdeel van een ware sterrenlichting. Op haar twintigste debuteerde de rising star in Oranje. Niks leek toen in de weg te staan voor een glansrijke Oranje-periode. Maar uitkomen voor het Nederlands elftal deed ze in totaal maar elf keer. Met name slepende blessures gooiden roet in het eten.

‘Dit was nou eenmaal mijn route’

‘Ik heb alles uit mijn carrière gehaald’, vertelt de spits. ‘Dit was nou eenmaal mijn route’, voegt ze eraan toe. ‘Ik zou dingen niet anders gedaan hebben. Ik heb wat deuken te verwerken gehad. Twee lange blessures bijvoorbeeld. Maar ik heb nergens spijt van. Het had blijkbaar zo moeten lopen. De mensen om me heen zijn me veel waardevoller.’

Ze kampte tijdens haar carrière met een zware knie- en heupblessure. Waardoor ze opgeteld bijna drie jaar (!) aan de kant stond. Absoluut haar mindere periodes van de afgelopen tijd. ‘Maar er is ook zoveel moois’, vult ze aan. ‘De Europa Cup in de zaal met Laren was echt fantastisch. Werden we voor het eerst in de historie van Laren kampioen. In een achteraf-zaaltje in Hamburg. Of mijn keuze voor Pinoké, dat echt mijn tweede thuis werd. En mijn ouders die er altijd waren als grootste supporters. Het mooiste zijn alle dierbare vriendschappen die ik eraan over heb gehouden. Dat is waarvoor ik hockey.’

Als ze praat over al die momenten, straalt ze. Je vraagt je bijna af of Kerstholt met haar 28 jaar wel de juiste keuze maakt. *'Ik vind hockey ook nog heel leuk. Maar ik vind andere dingen ook heel leuk'*, vertelt ze. *'Ik werk sinds een jaar fulltime en dat is soms echt een puzzel. Race ik van hot naar her om alles vol te houden. Ik wil op mijn werk alles geven, maar ook op het hockeyveld. Dat is pittig. Bovendien lijkt het me fijn om geen planning te hebben. Dat je in augustus nog niet weet hoe je jaar eruit ziet. Ik wil het kunnen invullen zoals ik dat wil.'*

Haar tweede debuut

In de lente van 2022 maakte ze na drie en een half jaar haar rentree in Oranje. Haar carrière leek na acht interlands en een gewonnen Champions Trophy voorbij. Tot ze een uitnodiging kreeg van bondscoach Jamilon Mulders. Ze maakte een soort tweede debuut. Een beloning na een goed eerste jaar bij Pinoké. Waar de spits na jaren knokken tegen degradatie met Laren, echt weer opbloeide. *'Ik ben blij dat ik die wedstrijden nog mocht spelen. Daardoor heb ik mijn carrière mooi af kunnen sluiten'*, vertelt ze. *'Ik ben dankbaar voor alle kansen die ik heb mogen krijgen. Bij Laren, bij het Nederlands team en bij Pinoké.'*

Dan verschijnt er toch wat emotie. Als ze aan haar club denkt, waar ze in drie seizoenen uitgegroeid is tot icoon. *'Ik ga alles missen. Maar Maria Steensma het meest. Dat is vanaf minuut één mijn allerbeste maatje. Toen ik haar net een knuffel gaf, moest ik huilen. Het is echt een topwif. Ik blijf haar volgen. Ze gaat nog een prachtige carrière hebben.'*

'Ik hoop dat ik hier komend seizoen vaak langs de lijn te vinden ben', besluit ze. *'Dat ik kan juichen, wanneer ze wel de play-offs halen. Dat kunnen ze zeker.'* Kerstholt zien we – na de laatste wedstrijd tegen Bloemendaal van komend weekend – niet meer terug op een hockeyveld. Althans.. *'Dat zeg ik nu. Met mijn grote mond. Maar als ik in september een appje krijg of mijn naam op de lijst mag... zien we dat dan wel weer.'*

